

2024. november 22. péntek

Könyörülj, Istenem, könyörülj rajtam, mert nálad keres oltalmat a lelkem. Szárnyaid árnyékában keresek oltalmat. (Zsoltár 57,2)

Mt 9,1.8: *Bárkával átkelt a másik partra, és elment a maga városába. És íme, egy ágyon fekvő bénát vittek hozzá. Hitüket látva Jézus így szólt a bénához: – Bízál, fiam, bocsánatot nyertek bűneid! Ekkor néhány írástudó így szólt magában: – Ez Istent káromolja. Jézus pedig, mivel ismerte gondolataikat, ezt mondta: – Miért gondoltok gonoszat szívetekben? Ugyan mi könnyebb, ezt mondani: „Bocsánatot nyertek bűneid!” –, vagy azt mondani: „Kelj fel, és járj!” Hogy pedig megtudjátok, hogy az Emberfiának van hatalma megbocsátani a bűnöket a földön, kelj fel – így szólt ekkor a bénához –, fogd az ágyadat, és menj haza! Az felkelt, és hazament. Amikor a sokaság ezt látta, félelem fogta el őket. Dicsőítették Istent, aki ilyen hatalmat adott az embereknek.*

Igehirdetés: Mintha itt Jézus felállt volna pofonért. Senki nem várta volna tőle, hogy a béna bűneit bocsássa meg. A béna és segítői gyógyítást vártak. Az írástudókat megbotránkoztatja Jézus mondata, hiszen a bűnöket csak Isten bocsáthatja meg. Jézus azonban ezt az alkalmat is teljesen kihasználja – kimaxolja: nem csak gyógyít, hanem feltárja azt is, aminek a fizikai gyógyulás csak jele. A belső gyógyulást.

A bűnnel ma elnézőek vagyunk. „Isten megbocsát, az a dolga”: ez volt egy kellően nagyképű és magabiztos szerző könyvének a címe. Az a baj, hogy sokkal többen gondolják ezt így, még keresztények is. Nincs baj a bűnnel, megbánjuk és kész (katolikusul: majd meggyónom). A bűnnel nem az a baj, hogy nem lehetne megbánni, hanem azt, hogy pusztít, megkötöz, elveszi a szabadságunkat.

PEDIG

*A bűnben, közelebbről, a pokolban
mi az a csönd, megnyugtató elem,
kiült karosszék, mitől az arany
ciráda valóság lehet?
Pedig ki kellene hogy jussak
a szabadba, a szabadságba.*

Pilinszky verse tökéletes pontossággal írja le azt az állapotot, amiben élünk. A földi lét a bűn és a szabadság közötti feszültségben telik. Van a bűnben valami pokoli otthonosság, valami megnyugtató, valami megszokott. A kiült karosszék kényelmetlen kényelme, az arany ciráda szépség-hazugsága. Pedig ki kellene jussunk a szabadságba. Ezt mondja a zsoltáros is: *Hagyd el a rosszat és válaszd a jót, keresd a békét és járj a nyomában!* (Zsolt 34,15)

Hogyan szabadulhatok a megkötözöttségből? Először is fel kell ismernem, hogy meg vagyok kötözve, hogy nem azt kaptam a bűntől, amit vártam. Amíg hazudok magamnak, amíg jó nekem a kiült karosszék és az arany ciráda, addig nincs szabadság. Pedig a bűn valahol pokol, bénultság és megkötözöttség. *A bűn illúzió, a szabadság birtoklásának illúziója; és tragédiája, hogy éppen a szabadságunkat éljük föl közben az utolsó maradékig. Miközben a hátunk mögött ott az atyai ház, a végtelen szabadság és béke szélesre tárt kapuja.* (Borsodi Henrietta) Jézus arra vár, hogy kérd tőle a szabadságot, hogy vedd a bátorságot, élj a bűnbánat, a bűnbocsánat felszabadító erejével! És azt mondja, hogy fordulj az élet felé, fordulj arra, ahol növekszik benned és körülöttesz az élet. Vagyis *hagyd el a rosszat és válaszd a jót, keresd a békét és járj a nyomában!* A mi hivatásunk tehát az, hogy a bűnbocsánat örömeiben szabadon tegyük a jót és az Ő békéje legyen bennünk és körülöttünk!